

Politie, management en piepschuim

1. Inleiding

In enkele landelijke en regionale dagbladen verschenen begin mei j.l. artikelen met opschriften als: 'Politie leest op piepschuimvlot', 'Ex-provo speelt met politie-inspecteurs' en 'Vlotte politie-inspecteurs op de IJssel'. Dit alles naar aanleiding van de cursus 'Management I', georganiseerd door het Studiecentrum voor Hogere Politie-ambtenaren in Warnsveld.

De deelnemers troffen elkaar voor het eerst op 4 januari 1979 in het Studiecentrum om de cursus te bespreken. Tijdens de voorbespreking bleek dat het de bedoeling was deze Managementcursus een experimenteel karakter te geven. Naast de deelnemers waren als cursusbegeleiders aanwezig: een stafmedewerker van het Studiecentrum, een organisatiedeskundige en Robert Jasper Grootveld, bij velen bekend om zijn activiteiten in en rond Amsterdam van vroeger en nu. Alle deelnemers wilden medewerken aan het experiment, dat bestond uit het werken met blokken piepschuim van een halve kubieke meter. Wat er met het piepschuim ging gebeuren, nadat het was ingepakt met plastic en touw, zou ter beoordeling staan van de groep. Jasper Grootveld had hierover al concrete ideeën. In zijn gedachten was het gebruik van piepschuim de enige manier om te overleven; eens zal de tijd komen dat zelfs Nederland niet meer bewoonbaar zal zijn en het water als enige uitweg ter beschikking staat. Met het piepschuim zal dan de grote volksverhuizing moeten plaats vinden. Bovendien waren er mogelijkheden om kunstmatige eilanden - waar dan ook - te bouwen. Hoewel voor Jasper Grootveld het piepschuim - zoals hierboven beschreven - als doel gold, zagen de deelnemers het piepschuim uitsluitend als middel om met management bezig te zijn. Tijdens de voorbespreking kon worden vastgesteld dat de groep afzag van de traditionele Managementcursus, die bestaat uit iedere dag enkele inleidingen, gevolgd door discussies en dat gedurende tenminste één of twee weken.

Getwijfeld werd aan het resultaat van dergelijke bijeenkomsten, temeer daar de meeste leden van de groep al kennis hadden gemaakt met Management. Er waren enkele inspecteurs, die de zgn. extraneï-opleiding hadden gevolgd, twee deelnemers die waren bevorderd van adjudant tot inspecteur en de overigen waren zgn. dagstudenten van de Nederlandse Politie Academie, waarvan sommigen niet en anderen wel het zogenaamde achtste semester van de N.P.A.-opleiding hadden gevolgd. De verwachtingen t.a.v. een Management-cursus was bij de verschillende deelnemers niet gelijk. Dit kwam onder andere door de heterogene samenstelling van de groep. Een groot voordeel van de

alternatieve cursus-opzet is, dat deze zich over een jaar uitstrekt, te weten 3 dagen in januari, 4 dagen in mei en nog 3 dagen in september, waardoor een betere wisselwerking tussen theorie en praktijk mogelijk is.

2. Het project.

2.1. Het eerste deel van de cursus.

De eerste cursusdag (eind januari 1979) ging van start met het inpakken van de blokken piepschuim en het aanbrengen van een netwerk van touw. Na een korte uitleg van Jasper Grootveld ging iedereen aan het werk. Door de eenvoud van werkzaamheden werden de contacten onderling gemakkelijk gelegd, hetgeen betekende dat de deelnemers elkaar snel leerden kennen, wat bij de zgn. traditionele cursus meer tijd in beslag neemt.

Na een halve dag begon de groep zich af te vragen waar we nu eigenlijk mee bezig waren en wat het verband was met Management. De rest van die dag werd hierover gediscussieerd. Door die discussie over het doel van ons samenzijn waren we bezig met een Management-proces. De andere twee dagen van de eerste cursusperiode werd besteed aan het organiseren van activiteiten met piepschuim, groepsgesprekken, taakverdeling, planning en voorbereidingen voor het tweede cursusdeel. De verschillende verwachtingen ten aanzien van de cursus kwamen tijdens het eerste cursusdeel scherp naar voren. Sommigen meenden dat we op de juiste weg waren, anderen meenden dat het Management-aspect onvoldoende naar voren kwam. Voor één deelnemer speelde dit zo sterk, dat hij het voor zichzelf niet langer verantwoord vond op deze manier bezig te zijn. De discussies hieromtrent hebben grote invloed gehad op het programma van het tweede cursusdeel; dit bleek onder meer uit de verplichting, die de groep zich zelf oplegde om per dag minimaal 3 uren aan het praten over management te besteden.

2.2. Het tweede deel van de cursus.

Het tweede cursusdeel was in mei. Twee cursisten hadden laten weten af te zien van verdere deelname. De deelnemers hadden afgesproken een vlot te bouwen en daarmee te gaan varen. De voorbereidingen hiervoor waren getroffen en een eerste 'Kapitein' was benoemd. Na een korte voorbespreking onder leiding van de kapitein vertrok de groep naar de bouwplaats van het vlot in Ulft. Aan het eind van die middag werd het vlot te water gelaten en 's-avonds werd de eerste afstand met het vlot afgelegd. Tijdens het tweede cursusdeel deden zich situaties voor die ook in de politiepraktijk voorkomen.

De groep heeft zich gedurende dat tweede cursusdeel

onder meer diepgaand beziggehouden met de volgende onderwerpen:

a. Persvoorlichting.

Door de groep werd een beleid geformuleerd hoe de pers tegemoet zou worden getreden. Er werd een persvoorlichter benoemd omdat het vermoeden bestond dat de combinatie provo-politie-Management nieuws-waarde kon hebben voor de media. Dit laatste is juist gebleken, getuigd op de vele publicaties. We hebben geprobeerd aan de pers duidelijk te maken dat het piepschuim *middel* tot management en geen doel op zich zelf was. Problemen als: in hoeverre de pers vertrouwd kon worden, hoeveel informatie verstrekt kon worden, de structuur van persvoorlichting e.d. kwamen aan de orde.

b. Leiderschapsvormen.

Uitgebreid werd gesproken over de wijze, waarop de verschillende kapiteins/discussieleiders hun taak uitvoerden. Stijlen van leiderschap kwamen aan de orde evenals het formele en informele leiderschap.

c. Besluitvormingsprocessen.

Veel aandacht werd besteed aan de wijze, waarop besluiten tot stand kwamen. Door de werkwijze van de groep (opbouw vlot, varen met vlot, vervoersaspecten, fouragering) moesten veel beslissingen worden genomen. Door de veelheid van meningen over het middel vlot zocht de groep zoveel mogelijk naar de mogelijkheid deze meningen te verwerken in de besluitvorming. Soms werd het compromis-model gehanteerd. Doordat sommigen zich ook niet in het compromis-model konden vinden en eisen gingen stellen aan de groep ten aanzien van hun verdere deelname aan de cursus, leek het soms meer op het voeren van onderhandelingen. Op deze wijze werd de groep geconfronteerd met conflicten en de konflikthantering. Het viel de groep op dat door het compromis-model de groepsleden zich vrijblijvend gingen opstellen ten aanzien van de genomen beslissingen, omdat niemand zich verantwoordelijk voelde voor deze beslissingen.

d. Beleidsvorming.

Er deden zich situaties voor, waarbij de groep een standpunt moest bepalen, hoe hierop nu en in de toe-

komst gereageerd zou worden. Als voorbeeld moge dienen het aanbod van een plaatselijke slijter in Uift om een dronk uit te brengen op de te waterlating van het vlot. De groep besprak de tolerantiegrenzen van dergelijk aanbiedingen, het gevaar van corruptie, het verlangen van tegenprestaties en dergelijke.

Aan het eind van het tweede cursusdeel werd besproken wat de deelnemers tot nu toe aan het aangeboden leermodel hadden gehad. Daaruit bleek dat de groep het tot nu toe als erg leerzaam had ervaren. Door met elkaar aan hetzelfde project te werken en vanuit dezelfde ervaringen te spreken, kan een diepgaande discussie worden bereikt, zonder onmiddellijk terug te moeten vallen op ervaringen uit korps X of Y, die voor anderen weer minder vanzelfsprekend zijn en niet aan den lijve zijn ondervonden. Er werden voorbereidingen getroffen voor het derde deel van de cursus. Er werd afgesproken het vlot als *middel* te blijven gebruiken. Een werkgroep werd ingesteld om te onderzoeken waar het derde deel van de cursus plaats kon vinden. Ten einde de groepsprocessen te bevorderen is afgesproken dat dan het Studiecentrum niet als 'thuisbasis' zal worden gebruikt. De deelnemers hopen in september op beter weer dan in mei; toen werd het vlotavontuur nadelig beïnvloed door sneeuw, hagel en storm.

3. Reacties vanuit de korpsen.

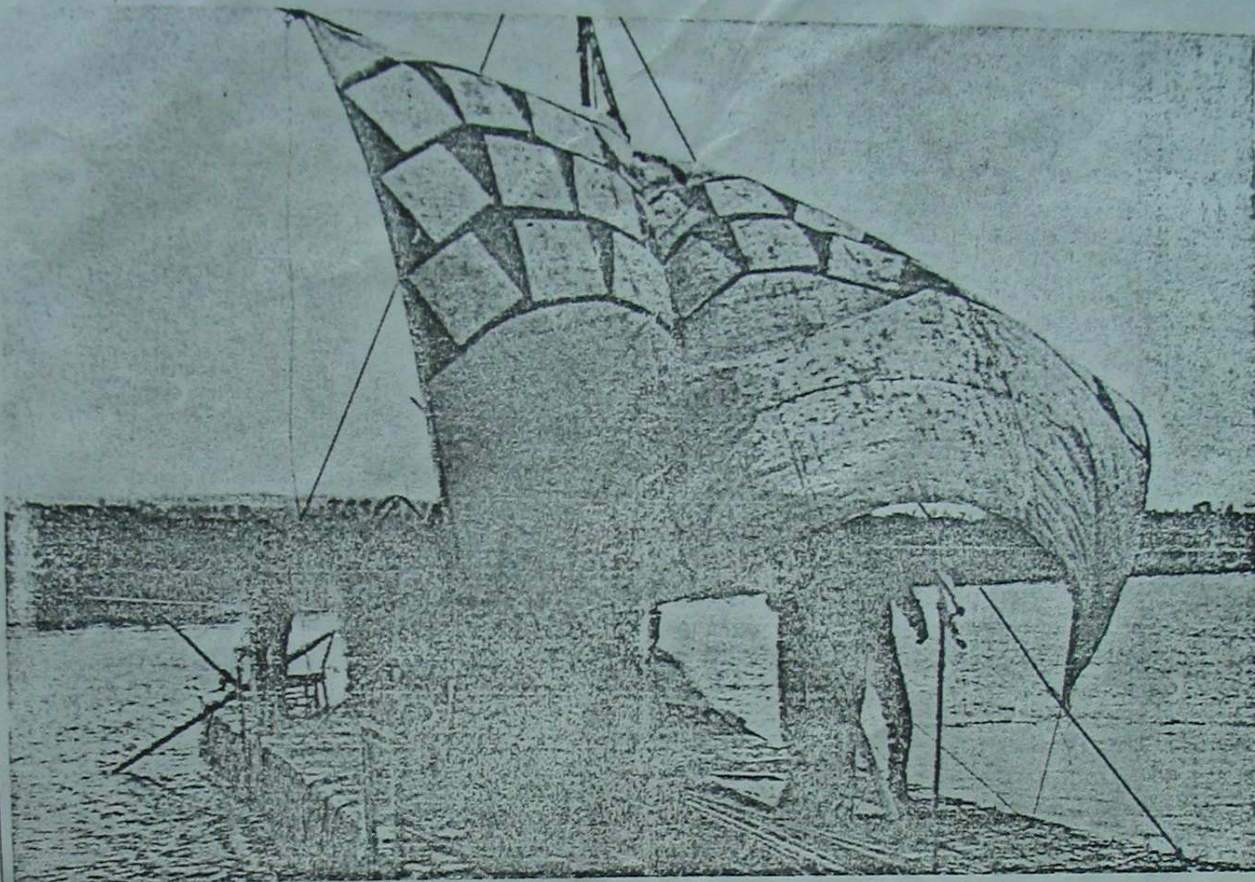
Uit de reacties, die de deelnemers van de cursus in hun omgeving registreerden en die, welke binnenkwamen bij het Studiecentrum, kwam naar voren dat de gekozen cursusopzet niet ieders waardering had. Kennelijk wordt er vanuit gegaan dat de traditionele cursus met het bekende patroon van inleiders en discussie en soms zelfs een rollenspel, de enige manier is om politie-officieren met management vertrouwd te maken. De deelnemers daarentegen hebben ervaren - sommigen wel met enige twijfel - dat er andere modellen zijn, die zich ook lenen voor management-trainingen.

Gelet op de reacties uit de diverse korpsen, achtte de directeur van het Studiecentrum het noodzakelijk dat gesproken werd over het stopzetten of door laten gaan van het experiment. Hiertoe werden de deelnemers vóór de aanvang van het tweede cursusdeel bij elkaar gehaald, ten einde de ontstane situatie te bespreken. Het merendeel van de groepsleden zag meer in het doorlaten gaan van de cursus dan het stopzetten ervan. De minder lovende reacties uit de korpsen mochten naar de mening van de groep niet van invloed zijn op de beslissing van de Directie van het Studiecentrum. De groep meende dat het haar verantwoordelijkheid was het experiment af te maken, omdat dan pas de leermethode ten volle beoordeeld kan worden. Tot voldoening van de deelnemers werd besloten het experiment af te maken.

4. Conclusie.

Het komt de deelnemers voor dat de reacties uit den lande wat voorbarig waren. Als het experiment ten einde is gebracht, kan worden gezien in hoeverre dit

leermodel in een behoefte voorziet. Natuurlijk kleven er fouten aan het gekozen systeem (bij welk experiment is dat niet het geval?), doch de deelnemers zelf zijn van mening, zij het dat inmiddels verschillende deelnemers hebben afgehaakt, dat de gekozen weg - nadat deze is geëvalueerd - kan leiden tot een effectieve leer methode.

Bij dit zogenaamde vlotexperiment wordt van alle deelnemers een actieve opstelling verwacht, waardoor de leerervaringen dieper kunnen zijn dan bij de zogenaamde traditionele cursus.

De deelnemers van de cursus hebben dit artikel geschreven ten einde een bijdrage te leveren aan de discussie met betrekking tot het zoeken naar nieuwe cursus-methoden - waarbij in dit geval voor een vlot van piepschuim is gekozen - om zo de leidinggevende functionarissen bij de politie beter voor hun taak toe te rusten. Voor ons is daarom het afmaken van het experiment van groot belang.

P. Bron en D. van de Meeberg

Op het bureau Comptabiliteit van de afdeling Financiële en Personele Zaken van Rijnland kunnen worden geplaatst enige part-tijne

medewerkers

die zullen worden aangewezen tot deур- waarder. Zij zullen worden belast met het betekenen en tenuitvoerleggen van dwangbevelen.

Voorkeur genieten (vervroegd) gepensioneerde functionarissen, die beschikken over goede contactuele eigenschappen en die woonachtig zijn in het gebied van Rijnland.

Honorering en onkostenvergoeding nader overeen te komen.

Sollicitaties binnen 10 dagen na het verschijnen van dit blad te richten aan de secretaris-rentmeester van Rijnland en in te zenden aan het hoofd Financiële en Personele Zaken van Rijnland, Bree- straat 59 te Leiden, postcode 2311 CJ, onder vermelding van no. 0403.

**Hoogheemraadschap
van Rijnland**

Robert Jasper Grootveld als politieadviseur

Van onze verslaggever
ULFT — „Ze hebb'n 't tuug veur
Her kont gespannen,” mompelt
voormalig varensgezel, thans
hotelier te Ulft (Gelderland), Jan
Gunsing, minachtend.
Toegegeven het sneeuwt, hagelt
en regent, maar een olie-pak van
regelmatige makelij en een
zuidwester maken de mens toch
weersbestendig. Nee, de heren
van de politie zijn slecht uitgerust
met die moderne jacks voor de
sportief geklede man. „Slap
bootje,” is de slotconclusie.
Doelwit van deze
verontwaardiging zijn vijftien
politie-officieren die deze week
hebben gepoogd onder leiding
van de Amsterdamse kunstenaar
Jasper Grootveld de Oude IJssel
te bevaren met een vlot van
blokken piepschuim. Ulft was het
vertrekpunt, volgens de laatste
berichten het enkele kilometers
stroomafwaarts gelegen Terborg
het eindpunt. De
weersomstandigheden blijken
voor de meesten toch te bar. „Een
failure, een mislukking,” vindt
Grootveld, „mijn politie-werk
lijkt afgelopen te zijn.” Hij had
gedroomd van een zonovergoten
vlottocht.
Het betreft hier een experiment
in het kader van een
managementscursus,
georganiseerd door het
Studiecentrum voor hogere
politieambtenaren in het
Overijsselse Warnsveld, vlakbij
Zutphen. Andere jaren had deze
cursus een tamelijk voorspelbaar
karakter. Inleidingen van
psychologen, sociologen en
juristen plachten zich in
monotoon ritme af te wisselen.

Vervolgens discussie in groepen,
evaluatie en dan was het toch
weer snel vrijdag. Het moest dus
maar eens wat anders opgezet
worden, vond
organisatie-deskundige Willem
Otten. Hij dacht aan Grootveld.
Schijnbaar ongenaakbaar voor
pech werkt deze kunstenaar aan
zijn ideaal en volgens hem de
redding voor Nederland. Vloten
van piepschuim, die drijvende
steden, weilanden, akkerland en
andere fraaie landschappen
moeten worden. Want in zijn
gedachten heeft dit land geen
ondergrond dan enkel
onbetrouwbaar slap laagveen,
waar de eerste Romeinen al van
griezelden; het dreef weg als je
erop wilde stappen.
Grootvelds experiment gaat niet
over rozen. Zijn eerste vlot
genoemd naar de godin van de
vrije Friezen — *Frya* — werd een
jaar geleden door een
Amsterdamse vuilnismen voor
afval gezien en vernietigd. Zijn
tweede vlot — *de Tand des Tijds* —
kende geen genade in de ogen van
de pas benoemde burgemeester
van Amsterdam, Wim Polak, die
in zijn installatierede reeds tekeer
ging tegen de vervuiling van de
hoofdstedelijke grachten en in
het werk van Grootveld niets
anders dan rotzooi wilde zien. De
ontwerper kon kiezen tussen zijn
vlot afbreken en daarna
toestemming vragen tot het
opnieuw opbouwen of het uit de
stad verwijderen. Een
merkwaardig compromis uit de
ambtelijke denktank.
Als een balling zwierf hij een
zomer lang met vlot, vrouw en
scheepskat over het IJsselmeer,

liet zich door een afwijzing niet
uit het veld slaan, maar meerde in
Muiden af tegenover Hare
Majesteits Piet Hein. Tijdens een
zeiltocht leed Grootveld ter
hoogte van Marken ten gevolge
van een moment van
onachtzaamheid schipbreuk. Een
paar weken later ging een ander
vlot van hem definitief ten onder
door het werk van een
brandstichter.

Maar Grootveld is weer terug,
zij het in onvermoede
omstandigheden. Hij gelooft
heilig in piepschuim. De
drijfkracht is niet te evenaren.
Alle ruimte in het land is benut,
vindt hij, de zee, de rivieren en
meren zijn nog de enige ruimte
voor expansie. Het „vlotwezen”
biedt de mogelijkheid om nieuwe
steden en landen te bouwen. Ook
voorspelt hij een glorieuze
toekomst voor het
piepschuim-vlot als nationale
volkssport. De
toepassingsmogelijkheden zijn
nauwelijks te overzien. Het kan
zelfs dienen als methode om
politie-agenten „meer inzicht te
geven in hun eigen functioneren”
(Joop Minnaar, docent aan de
politie-school in Apeldoorn en
deelnemer aan de
piepschuimtocht).
Voor Grootveld is het experiment
om een simpele reden belangrijk:
piepschuim. De salariëring is
gunstig te noemen (achthonderd
gulden per dag) en de deelnemers
blijken eigenlijk wel aardige
personen te zijn. Maar
piepschuim staat voorop. Vandaar
ook de teleurstelling, dat de groep
— na discussie — besloten heeft
de tocht over de Oude IJssel af te

Het Nieuwsblad van het Zuiden

Oplage 53.000. Losse nummers 60 ct. Abonnement bij vooruitbetaling: per maand f 14,41, per kwartaal f 43,-, per jaar f 167,53. Post binnenland f 64,50 per kwartaal
Uitgave: B.V. Drukkerij Het Nieuwsblad, Spoorlaan 179, 5038 CB Tilburg. Telefoon (013) 422000. Postnummer 719. Giro-abonnementen 1078982. Giro advertenties 2257702.

Dagblad voor Noord-Brabant

(Door Fred Backus)

WARNSVELD/ULFT - Morgenmiddag zullen vijftien inspecteurs en hoofdinspecteurs van politie uit heel Nederland onder leiding van de Amsterdamse kunstenaar en ex-provo Jasper Grootveld bij EIJF aan de Oude IJssel een groot vlot van piepschuim bouwen en al varende een vierdaagse cursus management volgen.

Het is een project dat onder de verantwoordelijkheid valt van het Studiecentrum voor hogere politieambtenaren in Warnsveld. De cursusleiding en de cursisten hebben er sinds januari van dit jaar samen met Jasper Grootveld aan gewerkt. De bedoeling is om de politiefunctionarissen - die allemaal in een leidinggevende functie

zitten - een aantal problemen voor te schotelen, waarbij allerlei aspecten van samenwerking om de hoek komen kijken.

Volgens cursusleider J. Kordes is het een experiment. „We zoeken naar andere vormen van onderwijs omdat we wel eens vraagtekens plaatsen bij de effectiviteit van de bestaande managementconferenties.”

Volgens Kordes wordt er in diverse politiekorpsen nogal sceptisch tegen het project aangekeken. Alle deelnemers hebben twee grote blokken piepschuim moeten verpakken in plasticfolie en overtrokken met netten. Door de netten aan elkaar te knopen ontstaat er straks een groot vlot. Met behulp van palen en een groot zeil zal er op het vlot een conferentietent worden gebouwd, waar-

Politie volgt cursus op vlot van piepschuim

In de cursus plaatsvindt. „We hopen dat we het een beetje treffen met het weer,” aldus Kordes.

Voor Jasper Grootveld reikt de betekenis van dit experiment verder dan de managementcursus. Hij is al jaren bezig met

het uitproberen van piepschuim als vlootmateriaal maar moest in de zomer van 1977 zijn bouwactiviteiten staken toen hij door de burgemeester van Amsterdam met zijn vlot „De Tand des Tijds” de stad uit werd gestuurd. Fogingen van de Amsterdamse Kunststraat om de vloten van Grootveld als kunstwerken te bestempelen en een plaats in de Amsterdamse grachten te gunnen liepen op niets uit.

„Aan het concept dat we nu hanteren, heb ik een jaar gewerkt”, zo zei Jasper Grootveld gisteravond. „Het is een methode die iedereen kan nabootsen. En dat moet ook. Dit vlot is de voorloper van de grote vlotverhuizing. Iedere Nederlander kan met twee blokken piep-

schuim van een halve meter dik en een meter in het vierkant zijn eigen vlot bouwen. En dan maar het water op. Mensen die dat willen kunnen bij elkaar aansluiten.” Volgens Jasper Grootveld zal er elke dag een andere kapitein op het politievlot worden aangewezen die dan eventueel ook tot taak krijgt een logboek bij te houden.

Op de vraag of de politie er geen moeite mee heeft te werken onder leiding van een man die tijdens de turbulente provotijd in de jaren zestig regelmatig door dezelfde politie werd gearresteerd antwoordde cursusleider J. Kordes gisteren: „Nee, helemaal niet. Jasper Grootveld is een ontzettend vriendelijke man. En ik denk dat we er veel van kunnen leren.”

Ajax heeft riant uitzicht op landsticht

Met nog zeven wedstrijden voor de boeg heeft Ajax een riant uitzicht gekregen op het landkampioenschap voetbal. Alleen Feyenoord vormde nog een echte bedreiging, maar

ROBERT JASPER GROOTVELD NA VLOT-AVONTUUR:

www.iisg.nl/grootveld/

„Alle Nederlanders moeten 2 pakken piepschuim kopen”

ALLE MENSEN...

(Door Homme Krol)

En ex-provo, die verzeld raakt op een vlot van piepschuim, temidden van vijf politie-officieren. Dat kan nooit goed gaan. En dat ging het dan ook niet. Maar, het lag niet aan de man die al jaren met politieflechten stoeit, de vader van de Amsterdamse witkar, Robert Jasper Grootveld (44).

Grootveld: „God, we gingen gisteravond zo enthousiast van start. Waanzinnig mooi. Niemand heeft de leiding te hebben. Iedereen roeide zo gezellig. We hebben zes kilometer gevaren, vanaf Uithoed Terborg. Daar kwam die enorme wind opzetten. We hebben nog wel die hele grote wigwan op het vlot omhoog gekregen en met de groep hebben we dr in gesloepen.

Maar vraag niet hoe. Met man en macht de gaten en scheuren hebben we als groep bevoelen d'r mee op te houden. Het ging gewoon niet meer. Ik vind het ontzettend jammer.

Voor mij is het een verschrikkelijke afgang. Ik had me al een grote zegelocht voorgesteld, met holle zeiltjes het IJsselmeer op.”

Het mocht niet zo wezen. Spijt overheerst ook Joop Minnaar, een van de piepschuim-koppen, in gewone doen staftoetsen aan de Nederlandse Politie-Academie.

Hij praat met ons na in „Vluchthaven” Huize 't Velde te Warnsveld, bekend als studiecentrum voor hogere politie-ambtenaren. Daar werd enkele maanden het idee uitgewerkt om Robert Jasper Grootveld te vragen met zijn piepschuim-missie mee te werken aan een speelse cursus management.

Minnaar: „We wilden een keerje af van de gekke cursus met lezingen en daarna discussie. Vandaag het idee om met een vlot de Oude IJssel af te zakken met mededelingen van de politie.”

Het was een middel om te komen tot inzicht in management-problemen.

Maar waarom geven jullie het zo vlot op? „Dat besluit is unaniem door de groep genomen. Het ging niet meer.

De wind blies ons fraai de verkeerde kant op. Dat krijgt je met dat superiechte piepschuim. Het zal ging vreeslijk tekeer en de tent op het vlot ging bijna de lucht in. Ja, het lijkt belachelijk zo'n experiment, maar diekwart van de

Het piepschuim-avontuur van ex-provo Robert Jasper Grootveld en een stel politie-officieren is gisteren gestrand in het Achterhoekse Terborg. Ze wilden vanuit Uithoed IJssel afzakken en zo mogelijk via de IJssel het IJsselmeer bereiken.

Onderweg moest dan blikken hoe je in barre omstandigheden, overgeleverd aan weer en wind, met elkaar kunt samenwerken. Maar helaas, de sterke arm was machteloos tegen het natuurgeweld.

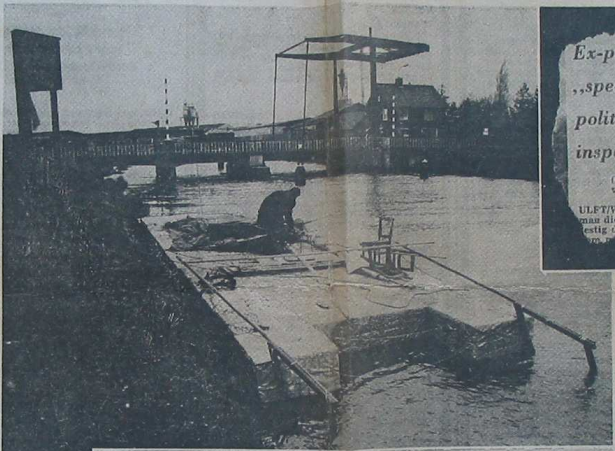
Het vlot-gebeuren was een speels element in de cursus management, die een aantal politie-officieren volgt aan het Studiecentrum voor hogere politie-ambtenaren in Warnsveld.

Jasper Grootveld vond het een afgang, maar hij blijft geloven in zijn piepschuimidee.

„Nou, je komt in de omgang met elkaar voor allerlei problemen te staan. Dat was al zo bij de bouw van het vlot.

„En later kreeg je de vraag of er wel een kapitein moest zijn. Da's een vorm van hiërarchisch denken hé. Hij is uiteindelijk wel gekomen, maar dat wil niet zeggen dat hij die telkens discussie onderling.”

„Ja, die waren er ook. Een voorbeeld. Een man uit Uithoed had hij ook politie-officier kunnen zijn. Daarbij is hij

Ex-provo „speelt” met politie-inspecteurs (Van een onzer verslaggevers)

Uit onze krant van gisteren

Hij vertelt, dat de cursusleiding van hogerhand nogal

wat kritiek had gekregen op het piepschuimidee. Zo sterk zelfs, dat ze het positieve besluit op een gegeven moment herriep. Maar vanuit de deelnemers is dat later weer ongedaan gemaakt.

„Ook dat is me honderd procent meegevallen. Dat had ik niet voor mogelijk gehouden, zo'n doorbreking van de hiërarchie.”

Jasper Grootveld hoopt deze zomer alsnog per vlot naar het IJsselmeer af te zakken. Samen met de makers van het vijfth vierkante meter grote gevaarte, onder wie een aantal studenten van de Enschedese kunstacademie.

„Daar heb je de ruimte om flink te oefenen. Ik wil wel en weten hoe scherp je er mee kunt ziele. Ik verwacht er veel van. Piepschuim heeft de toekomst. Let op mijn woorden.”

Nog verdergaande plannen? „Ja, ik wil er nog een mee naar Denemarken ziele. Met een stel verpleegsters. Dat lijkt me leuk.”

Wat krijg je als beloning voor je medeoverleving aan deze cursus? „Omdat je me er naar vraagt wil ik dat wel zeggen. Acht-honderd gulden per dag. Je hoeft me niet te geloven hoor.”

Maar waarom zou ik er om liegen? „

Het verlaten piepschuimvlot bij de brug van Terborg. Inzet: Robert Jasper Grootveld te midden van de weggeblazen vlotbemanning.

Toen kregen we de vraag of we dat wel konden aanpakken. Natuurlijk hebben we dat gedaan. Maar op zo'n voorval kun je dan doorpraten. Je kunt de link leggen met even-tuele omkopertje van de politie. Om die manier krijg je meer inzicht in je eigen functies.”

Hoe gedroeg Robert Jasper Grootveld zich in jullie midden? „

„Oh, die man heeft heel goede ideeën. Hij doet ook constant mee aan de discussie. Hij is vooral erg praktisch hé. Voor mij had hij ook politie-officier kunnen zijn. Daarbij is hij

zeer creatief.” Jasper Grootveld zelf: „Ik heb niet de pretentie dat ik een originele kijk op de politie heb. Ik heb alleen maar kijk op piepschuim. Daar kan je van alles mee doen. Ik heb er heel hoge verwachtingen van. Alle Nederlanders moeten twee pakken piepschuim kopen en met sterke touwen aan elkaar binden. Da's een mooi drijfverletje, dat niet rolt, maar wel verschrikkelijk goed blijft drijven. Daar heb je wat aan als de nood aan de man komt. Ik denk maar effe aan een fall-out of een andere ramp. In dat geval moeten we wegwezen. Goed dat er piepschuim is. En wat kost het

nou helemaal. 't Is maar honderd gulden. Twee pakjes met een zakken, in de kelder of op zolder. Makkelijker weg te gooien. Ja, het moet een geweldige volkssport worden. En met grote samenkomsten. Het is heel boel vierkante meters bij mekaar, kan het bijzonder gezellig worden. Het is goed als daarop intense vriendschappen gesticht worden.”

„Nou, Willem Otten vroeg me of ik mee wilde doen. Hij is organisatiegedungete en hij

leidt deze cursus. Ik voelde wel voor het idee. Er was van alles op het vlot doorgesproken worden. Zonder binding met het apparaat. Hetmaal gelschoerd. En dat leek me wel ideaal. Ik heb natuurlijk geen rekening gehouden met sneeuw. Maar goed m'n politiewerk is hiermee afgelopen.

Ik vind het trouwens heel aardige jongens. Ik had verwacht dat ze zich als politie-officieren zouden blijven gedragen. 't Is toch een bepaald slag mensen dat bij de politie gaat. Ze gedragen zich anders. Je ralkt ze vaak al. Maar nogmaals, 't is me erg meegevalen.”

Toon Hermans nog altijd grandioze theaterman

DEVENTER - Drie uitverkoehle zalen van de Deventer Schouwburg, en nog televisieschermen, ge-nog in de regio voor nog eens drie zalen: dat is bepaald niet weggelegd voor alle artiesten en gezelschappen die het Nederlandse theater redden. Het voor Toon Hermans, die deze week in Deventer staat, en als vanouds door het publiek in het hart gelosten is.

Dat laatste geldt vanaf het moment dat de zaallichten doven en het introductieveld van het orkest al met enthousiasme wordt meeslekt, tot het moment dat Hermans echt niet nog een keer het podium wil opkomen om te bedanken en dan loopt 't al tegen half twaalf. Drieënhalve uur eenmansshow, dat is niet niks, en Toon Hermans lijkt er nog niet zo fris onder te zijn als twintig jaar geleden. Toespreker: hij maakt duidelijk veel minder rondlopen en sprongen dan een aantal jaren terug. Maar hij heeft een onvervalsd elan, en zijn bron aan teksten, teksten, woordspelingen, verjes en melodieën lijkt nog maar nooit te willen opdrogen.

Hermans is nog altijd een overleverbaar fenomeen in de Nederlandse blitskunst, met een ongelooflijk gevoel voor effecten, gekeren, details, subtiliteiten en verschillen, die misschien niet allemaal geweldig geestig zijn (hij verkoopt bij tijd en wijle ook bepaald wel eens een ongehoorde flauwiteit), maar die door de aanwezigheid van zijn publiek worden tot een succes. Hij is nog altijd volledig in de ban houden, om niet te zeggen plat maken.

Daarbij is hij een sentimentalist, die onbekommerd met zijn hang naar het verleden kokettert en dat dan zo rooskleurig voorstelt dat het je als toeschouwer eigenlijk moet spijten in die jaren zeventig te moeten leven. Alleen al het beeld dat hij ophangt jaren van het Amsterdam van dertig of dertig, zo rozig, zo lente-achtig, zo romantisch - je verget erbij dat Amsterdam in die jaren bepaald niet alleen bestond uit frivole terrasjes op het Leidseplein, maar dat er in grote delen van die stad gigantische armoede, ellende en werkloosheid heersten. Die horen niet tot de afdeling van Toon Hermans en dat hoeft ook niet hij rekent zichzelf terecht niet tot de cabaretiers. Hij is een liedjesmaker, en het liedje over Amsterdam is een juweeltje.

Een van zijn krachtigste punten is nog altijd het maken van mannetjes. Met een hoed of een petje en daarbij dan een volstrekte gedaantevervalsing van zijn elastische gezicht: niet hij nou al het één om een serie typering op het toneel te zetten waar je alleen al oog van theatertechnici en tijd voor hebt, want Hermans gaat ziele vrijwel voortdurend een galle lachuit.

Het is alweer een jaar of dat Toon Hermans „deed” en wat het pakt valt het te hopen dat de vijf jaar moeten wachten voor Toon tellen de jaren. Nu is dat alleen nu merken aan zijn wat trage en zijn wat minder zang. Maar hij moet ons weer komen „beeldden” met al andere kwaliteiten, waarin hij voortlo pig nog een ongevengens meester ik. Voor deze keer noemt avondje Deventer, vanavond

Flotte politie-inspecteurs op de IJssel

Vijftien politieofficieren rijden deze week op een vlot van schuimblokken op de Oude IJssel. Een opmerkelijke zaak, iets dat je niet vaak ziet. Dit tochtje op het vlot is een experiment van het studiecentrum voor hogere politieambtenaren in het Overijsselse Warnsveld waar de politieofficieren een management-cursus volgen.

Vaak zijn dit soort cursussen een droge aangelegenheid met 'flip-overs', 'vide-apparatuur' en verder vrijblijvende discussies. Om hier iets tegen te doen kwamen cursisten en stafleden op het idee om te gaan varen en tijdens de trip de problemen van het leiding geven te bespreken.

Want ook op zo'n ludiek vlot is er één kapitein, een werkverdeling en wordt er 'gecommuniceerd'. Het idee van het aanbouwvlot van piepschuimblokken is van oud-provo en rookmagiër Robert Jasper Grootveld.

Bij was ook aanwezig bij de aanbouw van het vlot. Organisatie-deskundigen begeleiden het experiment. 'Dit is een ander patroon dan wat men bij de politie gewend is. We weten niet wat de effecten van dit experiment zullen zijn, maar het lijkt een goede aanvulling op de gesprekken op het studiecentrum', vertelt Hans Kordes, die socioloog is en verbonden is aan het centrum. In de stromende regen en onder het genot van een glaasje Pilskrut werd het vlot woensdag in Ulfte water gelaten.

Titelpagina

De politie-inspecteurs tijdens een proefvaart op het vlot. Achteraan, met pangasjas en pet, Robert Jasper Grootveld, in het midden de tent waarin vergaderd en overnacht wordt.

blijven. Joop Minnaar een van de meedrijvende politie-inspecteurs: 'Toen dit idee opkwam, had ik er eigenlijk geen mening over, maar door met elkaar bezig zijn met zo'n gericht project, leer je veel van de problemen die zich voordoen'. Het doel van dit uitstapje is dan ook niet het varen zelf maar het meemaken en bespreken van de dingen die gebeuren. En dat de docenten de hulp in roepen van 'vloten-bouwers' Robert Jasper Grootveld is een bewijs, dat het vaak conservatieve imago van de politie niet altijd op zijn plaats is. Mocht u Overijssel een vlot zien drijven met een aantal leden

Stan Huygens

Res
sp
De

De
deur
tie in
onafh
zijn l
bassa
tijd e
verlo
Dus
druk
AA-w
limou
Voort
Alexa
raël),
eerst
cepte
raël),
volg
ook, b
bij, k
kwam
gon.
Sta
en g
BRUSSEL (Reuter). - De Comecon, de Oosteuropese organisatie voor onderlinge economische bijstand, heeft de Europese Gemeenschap gevraagd om een gesprek op hoog niveau in Moskou, zo mogelijk binnen enige weken, zo heeft een functionaris van de EG in Brussel meegedeeld.

Ik
rabb
bassa
Wij h
al ver
Louis Kawan, hoofd van het bureau liepen voor externe bestrekkingen van de Europese Commissie, zei er echter niet con voor een handelsovereenkomst met de gemeenschap sinds de bijeenkomst van de twee groepen in november niet zijn gewijzigd.

Opva
De Comecon heeft geëist dat de Europese Gemeenschap de Oosteuropese landen de status van 'meest begunstigde natie' toekent, wat voorrechten op handelsgebied inhoudt. De Comecon heeft tot slauwer niet aangegeven wat zij daar tegenover wil stellen, aldus Kawan.

Comecon wil om de tafel met EEG

Peer de Pieschuimer passeert Deventer

Wanneer het piepschuimvlot Management 1 Deventer zou beraken, zou er een fanfare aan de Welles staan, om Robert Jasper Grootveld en zijn bemanning muzikaal te ont-halen. De management 1 was vrijdag echter onvindbaar. Pas zaterdag, kort na het middaguur kreeg fotograaf Martin Holling 'Paar de Pieschuimer' vlak voor de spoorbrug te pakken. Fotografisch dan. De vraag naar roelers en roeiers (zie onze krant van vrijdag) had kennelijk succes gehad, want behalve Grootveld en Willem Otten bevonden zich nog drie onbekenden aan boord. Kennelijk met frisse mede en dito tegenwind op weg naar het IJsselmeer.

Veel publiek bij schaapscheerdersfeest in Loenen

(Van onze correspondent) LOENEN. - Het regionale schaapscheerdersfeest in Loenen nabij hotel Den Elkenboom is zaterdag weer een groot succes geworden, zowel voor de bezoekers als voor het zeer talrijk publiek. Vele dat-zenden bekeken scheren van de schaapskuddes van de Loermarkt alsmede de Loka's tentjes waar oude ambachten werden gedemonstreerd, of was een goed doel stens waren er prikkels artikelen aan de man wisten gebracht. Al om een uur of tegen 's morgens begonnen de schaapscheerders met hun arbeid, op het eindste omstreeks vier uur 's middags. Na dat alle 150 dieren van hun vacht waren ontdaan konden de ijverige werkers zich begeven naar de schaapscheerdersbaai die voor hen tezamen met de leden van de organiserende commissie en groep-digden werd opgesteld. Daarna volgde in de pauze van hotel Den Elkenboom nog een drank broodschapscheerdersfeest.

Een van de 150 schapen van de jasje geholpen.

Chinese tekenwedstrijd

Van 20 oktober tot 3 november wordt in het Nationaal historisch museum van Taipei (Taiwan) een tentoonstelling gehouden van kunstwerken van kinderen van 6 tot 15 jaar. Nederlandse kinderen kunnen ook een werkstuk

inzenden. Dat kan dan een olieverf schilderij, aquarel, tekening, collage of ets zijn, niet groter dan 55 x 40 cm. Er is een speciaal comité dat prijzen zal geven aan kinderen die opvallen door originaliteit. De inzendingen, met vermelding van naam, plaats en jaar van geboorte, nationaliteit, jongen of meisje, en uitleg van het werk, en naam en adres van de school moeten vóór 15 mei binnen zijn bij de Association for Education through Art, Republic of China, 11 Lane 781, Min-Sheng, E. Rd., Taipei, Taiwan, Republic of China. Het doel van de tentoonstelling is een beter begrip te kweken tussen kinderen over de hele wereld, aldus de organisator.

Liefde is...

...een extra plaatsje voor je kinderen

(advertentie)
PRODUCE OF FRANCE

IMPORTED
LANCERS
Vin Rosé
GEIMPORTEERD DOOR:
KOOIJMANS & BRUNIER BV
AMSTERDAM

Krabbend van krib naar krib voor het piepschuimvlot Management 1 gisteren van Zutphen naar Gorsel. Aan boord v.l.n.r.: verslaggever G6 Tol, organisatie-adviseur Willem Otten en piepschuimdeskundige Robert Jasper Grootveld.

BEMANNING VAN PIEPSCHUIMVLOT: www.iisg.nl/grootveld/

„Problemen oplossen, dat is management”

(Door G6 Tol)

DEVENTER. - Het drijft en het kan niet rotten en het beweegt als een rups over de golven. Precies dat is een vlot van piepschuim. Van piepschuim van niks tal je bedoelen. Maar het vaart geweldig als je je een beetje inspannt.

Het piepschuimvlot Management 1 van anti-rook-magier Robert Jasper Grootveld en organisatie-adviseur Willem Otten voor gisteren van Zutphen naar Deventer. Maar niet zonder problemen. Robert Jasper (nog altijd tegen roken maar rokend als een rook en Willem: „Problemen zijn er om te worden opgelost dat is management. Daarom heet het vlot ook Management 1”.

Een van die problemen doemde op in de vorm van de bakende Zutphen van Rijkswaterstaat. Bij paal 322 ter hoogte van Eddie kwamen de mensen van waterkant de bemanning van de M-1 eraan herinneren dat er niet gevaar mocht worden. Een procesverbaal van 10 mei was daar de oorzaak van. Er zou een sleepboot moeten komen. Hele discussie aan boord van de M-1 tussen Grootveld en de schipper van de „Zutphen”.

De M-1 zou een gevaar op het water zijn. De bemanning van de M-1 bestrijdt dat met iem. Grootveld: „Wij scharen van krib naar krib; we brengen de scheepvaart niet in gevaar”. Op grond van artikel 98 lid 5 van het Vaarreglement (een artikel over vloten) kan hij gelijk hebben. Daar staat: „Wanneer een vlot onderweg door omstandigheden die de veiligheid vaart bedreigen overvallen, dan moet het op de eerste geschikte ligplaats plaatsnemen”.

Dat deed de M-1 ook telkens en als de kust weer veilig was, vervolgde het zijn tocht west. Maar volgende letter van de vaarwet is de M-1 niet eens een vlot. Want een vlot is volgens artikel 2 lid 1 een drijvend samenstel van stammen of balken. En de M-1 bestaat uit een drijvend samenstel van degelijk verpakte blokken piepschuim.

De schipper van de „Zutphen” overlegt per marifoon met zijn superieuren van de directie toevertrouwen in Arnhem. Een lang gesprek. Voor de bemanning van de M-1 ruim tijd voor zo broodnodige rust.

Uiteindelijk komt de mededeling van de Zutphen dat de heer Van den Berge uit Arnhem zich ter plaatse op de hoogte zal kunnen stellen. De „Zutphen” vaart met een „dikke snor” voor de boeg terug naar Zutphen om de heer Van den Berge op te komen halen. Een uur later komt het schip terug. Aan boord de heer

M-1 MOET VERDER

(Van een onzer verslaggevers) **DEVENTER.** - Om het piepschuimvlot Management 1 goed te kunnen varen zijn eigenlijk vijf mensen nodig: vier roeiers en een stuurman. Op het ogenblik bestaat de bemanning uit Robert Jasper Grootveld en Willem Otten. Drie roeiers of roeiers die samen met RIG en WO de M-1 de IJssel af aan boord. Het „vlot” het vandaag en morgen in Deventer of anders nog in het zandgat van de Havenwaarden bij Gorsel.

Van den Berge van Rijkswaterstaat. Weer overleg.

Proefvaart

De M-1 moet onder toezicht van Rijkswaterstaat proefvaarten. Van de „Zutphen” worden de verichtingen nauwlettend gadeslagen. Een paar kribben verder vraagt Robert Jasper de heer Van den Berge: „Zegt u nu eens eerlijk. Valt het mee of tegen?”. Van den Berge: De omstandigheden (twaarwind, veel golfslag van beroepsvaart) in aanmerking genomen, valt het me niet tegen”. RIG glundert. De M-1 krijgt toestemming de IJssel verder af te zakken, maar wel met de bemanning dat er eigenlijk twee roeiers bij moeten. Die zullen in Deventer worden opgeschaard.

Geen motor

Robert Jasper Grootveld: „Zo'n kwestie met waterstaat, daar tik ik best vvaar aan. Ik vind dat dit vlot

zonder motor kan varen en ook zonder dat de vaarveiligheid van ons en van de andere scheepvaart in gevaar komt.”

Willem: „Het is de bedoeling dat gemengd wordt”. Robert: „Dus die motor wil ik niet hebben.”

De M-1 is een productie van samenwerking tussen een aantal politie-officieren van het studicentrum voor hogere politie-ambtenaren in Wamsveld en een groep studenten van de kunstakademie in Enschede.

Een eerste tocht strandde begin mei bij Terborg aan de Oude IJssel. Maar pas nadat er zes kilometer goed mee gevaren was onder barre weersomstandigheden. Dinsdag 26 juni had de M-1 zijn eerste kennismaking met stromend water. De IJssel.

Grootveld: „Ik was een beetje bang voor die IJssel. Willem heeft meer zo'n mentaliteit van laten we maar doen; we zien wel waar we komen. Maar ik moet zeggen dat we ons met 2 in tweeën behoorlijk hebben kunnen redden. In goede orde bereikten we 't Cabinetje, de jachthaven van Zutphen”.

Zandgat

Deventer is gisteren niet gehaald. De nacht werd doorgebracht in het zandgat van Gorsel tegenover de ruïne van Nijbeek.

Een argument dat naar de mening van het Enschedese gemeentebestuur geen hout snijdt aangezien dank zij die aankoop wordt voorkomen dat de fabriekcomplexen ten prooi vallen aan speculatie en de gemeente in de toekomst zeer veel geld moet betalen om de terreinen alnog te verwerven.

De „normale” scheepvaart heeft het verschijnsel Management 1 over het algemeen welwillend en belangstellend waargenomen. Slechts één schipper wies in plaats van te groeten, op zijn voorhoofd en produceerde binnen gehoorsafstand zoets van: „Dat is toch onverantwoordelijk”. En dat was het nu juist niet. Want RIG heeft een grenzeloos gevoel voor verantwoordelijkheid. Een nonchalant gevoel voor verantwoordelijkheid weliswaar maar toch grenzeloos. Keer op keer drukt hij zijn medebemanningsleden op het hart de scheepvaart in de gaten te houden, goed te sturen, gelijk te roeien en een beetje professioneel met de vaarboom om te gaan. Want de M-1 beschikt over een groot assortiment voorbewegingsmiddelen: riemen, vaarboom, zell, peddels, armen en benen en hele lange lijnen (om te jagen). En dat is gisteren allemaal gebruikt.

van de subsidie van betaling van Koninklijke Textiel Fabrieken Bavler N.V. met grote mederheid aanvaard.

Hiermee is volgens de directie van het bedrijf de laatste hindernis genomen en kan nu de nieuwe financieringsstructuur met behulp van verschillende overheidsinstanties en de bankiers verwezenlijkt worden.

Ernstig conflict over aankoop oude fabriekcomplexen in centrum van Enschede

ENSCHEDA (ANP). - De aankoop van oude fabriekcomplexen in de Enschedese binnenstad vormt de inzet van een ernstig conflict tussen het gemeentebestuur van Enschede en GS van Overijssel. Gedeputeerde Staten hebben hun goedkeuring onthouden aan een raadsbesluit om het beruiste onroerend goed aan te kopen. De gemeente Enschede heeft hertegen bezwaar aangekend bij de Kroon.

„Een stap die zelden wordt genomen”, zegt burgemeester Wieringa van Enschede, „maar het gaat hier dan ook om een ernstige zaak. GS zijn hun boekje te buiten gegaan door een raadsbesluit op voorraad in inhoud te verwerpen, zo zegt hij bij toelichting.

De provincie op haar beurt vindt dat Enschede buiten zijn bevoegdheid gaat door als verhuurder van aangekochte bedrijfsruimten op de stoel van particulier gaat zitten met alle financiële risico's van dien aard. Een argument dat naar de mening van het Enschedese gemeentebestuur geen hout snijdt aangezien dank zij die aankoop wordt voorkomen dat de fabriekcomplexen ten prooi vallen aan speculatie en de gemeente in de toekomst zeer veel geld moet betalen om de terreinen alnog te verwerven.

Voor de toekomstige bestemming van de complexen, die een erfenis zijn van de textielindustrie, heeft de gemeente tal van plannen op het gebied van de dienstensector, woningbouw en industrie. Voor een gedeelte zijn die plannen in uitvoering. Een totale oplossing van de voor Nederland uitsonderlijke problematiek - het gaat om een nieuwe bestemming voor meer dan veertig hectare - is volgens Enschede alleen mogelijk met extra rijksubsidie en de goedkeuring van de provincie. „Nu die toestemming ontbreekt, dreigt er in elk geval een vertraging in de uitvoering van ons beleid”, stelt burgemeester Wieringa teleurgesteld vast.

Eijerkamp presenteert: slimme buro's voor 'n snelle studie.

Eijerkamp is een van de grootste Nederlandse meubelcentra. Ook op het gebied van echt grenen buro's bieden wij een collectie die klinkt als 'n klok. Kwaliteit in elke prijsklasse. En... direct leverbaar! Afgebeeld is een wel héél slimme buro-oplossing: hoekburo in grenen-look, 72 cm hoog, 85 cm breed en diep. Er is veel bergruimte in en het geheel is zeer eenvoudig te monteren.

meeneemprijs 175.-
direct uit voorraad leverbaar.
Desgewenst kan 't buro ook aan huis worden bezorgd.
De prijs wordt dan 215.-

Zutphen Industrieterrein, Maandag t/m zaterdag geopend
Wijdagavond koopavond. Tel. 037 6011844.
Levering via 't Centrum.

Waar meubelen kijken nog gezellig is.

wooncentrum eijerkamp

De Management I, verwaaid in een sneeuwjacht.

lasten. Hij had graag enige zeilmanoeuvres met het vlot, dat naar de aard van de cursus *Management I* was gedoopt willen beproeven.

Voor de inspecteurs ligt dat anders. Na een nacht van ontbering op het vlot hebben vijf deelnemers zich met graagte naar het kasteel 't Velde laten overbrengen. Nota bene met een getraliede bus van de mobiele eenheid. De tien anderen hadden bij voorbaat al bedankt voor een koud en nat nachtje op het water. In de Empire-kamer van het comfortabele paleisje is nog even gelegenheid tot een praatje met respectievelijk Minnaar en Grootveld. Minnaar is — na groepsdiscussie — aangewezen

tot contactpersoon met de pers. Minnaar vertelt dat politie-commissarissen en burgemeesters wat kritische geluiden hadden laten horen over het experiment. Er bestonden wat twijfels over het nut van het „spelelement“. Gelukkig had de groep na verkennende gesprekken met Grootveld en Otten voet bij stuk gehouden.

We vernemen dat de cursus bedoeld is om „het eigen functioneren aan de orde te stellen en bovendien om communicatie- en personeelsproblemen in de praktijk beter te lijf te kunnen“. Ook vraagstukken als corruptie, de verhouding tot de pers, de

hierarchie van het apparaat komen aan de orde.

Voorbeeld. Minnaar: „Toen wij uit Ulft vertrokken kregen we van een café-houder twee kruiken *Paerelskruut*, een maagdenbitter op likeurbasis mee. Een dergelijke gift kan een kapstok zijn voor een gesprek over corruptie. De benoeming van een kapitein op het vlot is de aanleiding om te praten over hierarchie“.

Over Grootveld zegt hij „dat deze toch een wat andere kijk op het politie-apparaat heeft, maar dat tegen zijn persoon geen enkel bezwaar is“. Ook de uitspraak *Jasper had net zo goed een politie-officier kunnen zijn, maar*

dan wel een creatieve is de moeite waard“. Nog één: „Jasper heeft een kijk op het politieapparaat waar we zelf niet zo vlug op komen.“

Van Grootveld zelf vernemen wij dat hij — na een arrestatiegewenning als rookmagiër in de provotijd — een aantal vooroordelen ten opzichte van de politie overboord heeft gegooid. „Deze jongens moeten ook doen wat ze opgedragen krijgen. In de dagelijkse praktijk blijkt weinig ruimte voor creativiteit aanwezig te zijn. Het bouwen van het vlot functioneert als een soort uitlaatklep, „het vlot is een middel“, meent Grootveld, „het gaat om de togetherness van piepschuim“.

